

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä syyskuuta 2003

N:o 782—785

SISÄLLYS

N:o		Sivu
782	Valtioneuvoston asetus eräiden kalastusalusten turvallisuudesta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta	3015
783	Valtioneuvoston asetus alailmakehän otsonista	3016
784	Valtioneuvoston asetus ilmanlaadusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	3028
785	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2003 kasvihuonetuen lopullisen tuen maksatuksesta	3030

N:o 782

Valtioneuvoston asetus

eräiden kalastusalusten turvallisuudesta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan eräiden kalastusalusten turvallisuudesta 28 päivänä tammikuuta 2000 annetun asetuksen (65/2000) 2 §:n 2 kohta seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

2) *kalastusalusdirektiivillä* yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai

enemmän, annettua neuvoston direktiiviä 97/70/EY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiiveillä 99/19/EY ja 2002/35/EY;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2003.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Ministeri *Johannes Koskinen*

Hallitussihteeri Pekka Kouhia

N:o 783

Valtioneuvoston asetus

alailmakehän otsonista

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 11 §:n nojalla:

1 §

Tavoite

Tämän asetuksen tavoitteena on ehkäistä ja vähentää ympäristön pilaantumista, erityisesti terveyshaittoja ja kasvillisuusvaikutuksia. Tavoitetta toteutetaan vahvistamalla tavoitearvot vuodelle 2010 ja pitkän ajan tavoitteet sekä asettamalla varoitus- ja tiedotuskynnys alailmakehän otsonille.

Alueilla, joilla ilmanlaatu otsonin osalta on hyvä, on ilmanlaatu säilytettävä hyvänä ja alueilla, joilla se ei ole hyvä, on ilmanlaatua parannettava.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tavoitearvolla* otsonin pitoisuutta tai kuormitusta, joka on mahdollisuuksien mukaan alitettava määräajassa ja jolla pyritään välttämään haitallisia terveys- ja ympäristövaikutuksia;

2) *pitkän ajan tavoitteella* otsonin pitoisuutta tai kuormitusta, jolla ei nykyisen tieteilisen tietämyksen mukaan todennäköisesti ole haitallisia suoria terveys- tai ympäristövaikutuksia ja joka on alitettava pitkän ajan kuluessa, paitsi jos alittaminen ei ole mahdollista oikeasuhtaisin toimin;

3) *tiedotuskynnyksellä* otsonin pitoisuutta, jonka ylityessä lyhytaikainenkin altistumi-

nen voi vaarantaa ilman epäpuhtauksille herkkien väestöryhmien terveyden;

4) *otsonia muodostavilla yhdisteillä* aineita, jotka osaltaan aiheuttavat alailmakehän otsonin muodostumista, kuten liitteessä 3 mainitut aineet;

5) *haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä* ihmisen toiminnasta tai luonnosta peräisin olevia orgaanisia yhdisteitä, jotka voivat tuottaa valokemiallisia hapettimia reagoidessaan auringonvalossa typen oksidien kanssa, ei kuitenkaan metaania;

6) *AOT 40:llä* ($\mu\text{g}/\text{m}^3\text{h}$) otsonin kuormitusta, joka ilmaistaan $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ylittävien otsonin tuntipitoisuuksien ja $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ erotuksen kumulatiivisena summana määrättyltä ajanjaksolta laskettuna päivittäisistä tunti-arvoista;

7) *vertailumenetelmällä* liitteen 5 mukaista menetelmää.

Ilmalla, epäpuhtaudella, ilmanlaadun seurannalla, varoituskynnyksellä, seuranta-alueella, väestökeskittymällä, typen oksidien pitoisuudella, jatkuvilla mittauksilla ja suunta-antavilla mittauksilla tarkoitetaan tässä asetuksessa ilmanlaadusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (711/2001) määritellyjä asioita.

3 §

Otsonin tavoitearvot vuodelle 2010

Terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja kasvillisuuden suojelemiseksi otsonin tavoitearvot vuodelle 2010 ovat:

	Tunnusluku	Tavoitearvo vuodelle 2010 (293 K, 101,3 kPa)
Terveyshaittojen ehkäiseminen	Korkein päivittäinen kahdeksan tunnin keskiarvo	120 µg/m ³ , joka saa ylittyä enintään 25 päivänä kalenterivuodessa kolmen vuoden keskiarvona
Kasvillisuuden suojeleminen	AOT40 laskettuna 1.5.—31.7. ajan tuntiarvoista, jotka mitataan klo 9.00—21.00 välisenä aikana Suomen normaaliaikaa, joka on klo 10.00—22.00 Suomen kesäaikaa	18 000 µg/m ³ h viiden vuoden keskiarvona

Korkein päivittäinen kahdeksan tunnin keskiarvo valitaan tarkastelemalla 8 tunnin liukuvia keskiarvoja. Kukin kahdeksan tunnin jakso osoitetaan sille päivälle, jona se päättyy. Edellä taulukossa tarkoitettujen vuoden 2010 tavoitearvojen toteutuminen lasketaan aineistosta, jonka ensimmäinen vuosi on 2010. Jos taulukossa tarkoitettuja kolmen tai viiden vuoden keskiarvoja ei voida laskea täydellisten ja perättäisten vuosittaisten tietojen perusteella, terveyshaittojen ehkäisemistä koskevan tavoitearvon toteutumisen tarkistamiseksi riittävät pitoisuustiedot yhdeltä vuodelta ja kasvillisuuden suojelemista koskevan tavoitearvon toteutumisen tarkistamiseksi tiedot kolmelta vuodelta.

4 §

Pitkän ajan tavoitteet otsonille

Terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja kasvil-

lisuuden suojelemiseksi pitkän ajan tavoitteet otsonille ovat:

	Tunnusluku	Pitkän ajan tavoite (293 K, 101,3 kPa)
Terveyshaittojen ehkäiseminen	Korkein päivittäinen kahdeksan tunnin keskiarvo	120 µg/m ³ kalenterivuoden aikana
Kasvillisuuden suojeleminen	AOT40, joka lasketaan 1.5.—31.7. ajan tuntiarvoista	6 000 µg/m ³ h

Korkein päivittäinen kahdeksan tunnin keskiarvo valitaan tarkastelemalla 8 tunnin liukuvia keskiarvoja. Kukin kahdeksan tunnin jakso osoitetaan sille päivälle, jona se päättyy.

5 §

Otsonin tavoitearvon ja pitkän ajan tavoitteiden toteuttaminen

Ottaen huomioon otsonin luonteen kaukokulkeutuvana ilman epäpuhtautena ja otsonin muodostumiseen vaikuttavat sääolot otsonin tavoitearvoon ja pitkän ajan tavoitteeseen tulee pyrkiä oikeasuhtaisin, erityisesti kansainvälisin ja valtakunnallisoin toimin. Alailmakehän otsonin muodostumista pyritään ehkäisemään pantaessa täytöntön tiettyjen ilman

epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/81/EY.

Tavoitearvojen toteutumiseksi tulee tarvittaessa laatia ympäristönsuojelulain 26 §:n mukainen suunnitelma tai ohjelma. Sitä laadittaessa on otettava huomioon ilmanlaadusta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 6 mukaiset seikat.

Alueilla, joilla ylitetään pitkän ajan tavoitteet otsonille mutta ei ylitetä otsonin tavoitearvoja vuodelle 2010, on suunniteltava ja toimeenpantava kustannustehokkaita toimia

otsonipitoisuuden pienentämiseksi. Toimet eivät saa olla ristiriidassa 2 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien ja ohjelmien kanssa. Niiden suunnittelussa tulee ottaa huomioon Euroopan yhteisön lainsäädäntö.

Alueilla, joilla otsonin pitoisuus tai kuormitus alittaa pitkän ajan tavoitteen, on se pidettävä tämän tavoitteen alapuolella ja säilytettävä paras mahdollinen ilmanlaatu sekä turvattava ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso siinä määrin kuin se on mahdollista oikeasuhtaisin toimin.

6 §

Otsonin tiedotus- ja varoituskyynnys

Otsonin tiedotuskyynnys on 180 µg/m³ (293 K, 101,3 kPa) tuntikeskiarvona.

Otsonin varoituskyynnys on 240 µg/m³ (293 K, 101,3 kPa) tuntikeskiarvona.

7 §

Viranomaiset ja niiden tehtävät otsonin seurannassa

Kunnan velvollisuudesta huolehtia paikallisten olojen edellyttämästä ilmanlaadun seurannasta säädetään ympäristönsuojelulain (86/2000) 25 §:ssä. Ilmanlaadun seurannasta pääkaupunkiseudulla säädetään Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnasta annetun lain (1269/1996) 2 §:n 5 kohdassa.

Alueellisten ympäristökeskusten tulee olla selvillä ilmanlaadusta ja huolehtia siitä, että niiden alueella ilmanlaadun seuranta on järjestetty hyvin sekä varmistaa, että tarpeelliset alueelliset seurantatiedot toimitetaan merkittäviksi ympäristönsuojelun tietojärjestelmään.

Ilmatieteen laitos huolehtii otsonin seurannasta maaseututausta-asevilla.

8 §

Otsonin seuranta-alueet

Otsonin seuranta-alueet ovat:

1) Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnasta annetun lain 1 §:ssä tarkoitettu pääkaupunkiseutu (YTV-alue) ja

2) muun Suomen seuranta-alue.

9 §

Otsonin ja otsonia muodostavien yhdisteiden seurannan järjestäminen

Otsonin seurannan suunnittelussa tulee ottaa huomioon liitteen 1 mukaiset perusteet mittausalueiden valinnalle ja mittausasemien sijoittamiselle sekä liitteen 2 mukaiset seurantamenetelmien laatutavoitteet.

Otsonin jatkuvia mittauksia tulee tehdä seuranta-alueilla, joilla otsonin pitkän ajan tavoite on ylittynyt jonkin viimeksi kuluneen viiden vuoden aikana. Jatkuvista mittauksista saatavia tietoja voidaan täydentää suuntaantavien mittauksin tai mallintamistekniikoilla saatavilla tiedoilla. Tällöin tulee kerätä liitteessä 2 olevan II kohdan mukaisia tietoja. Mittausasemien lukumäärän ja seurantamenetelmien muutenkin tulee olla riittävät ottamen huomioon liitteet 1 ja 2 sekä ilman otsonista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/3/EY liitteen V jakso I.

Typidioksidia on seurattava jatkuvien mittauksin vähintään joka toisella otsonia valvovalla mittausasemalla lukuun ottamatta liitteessä 1 olevan I kohdan mukaisia maaseututausta-aseimia, joilla voidaan käyttää muita mittausmenetelmiä.

Otsonia muodostavia yhdisteitä on mitattava ainakin yhdellä otsonia valvovalla mittausasemalla.

10 §

Otsonitietojen saatavuus ja yleinen tiedottaminen

Tiedot otsonia valvovilla asemilla mitattua otsonipitoisuuksista on saatettava ajan tasalle ainakin päivittäin ja mahdollisuuksien mukaan tunneittain.

Tiedot on annettava ainakin pitoisuuksista, jotka ylittävät terveyshaittojen ehkäisemiseksi annetun pitkän ajan tavoitteen tai tiedotus- ja varoituskyynnys. Tiedoissa on oltava

lyhyt selostus mitatuista pitoisuuksista suhteessa terveyshaittojen ehkäisemiseksi annettuun tavoitearvoon sekä arvio otsonin terveysvaikutuksista. Kertomukseen voidaan sisällyttää tietoja otsonin vaikutuksesta metsiin ja materiaaleihin sekä otsonia muodostavista yhdisteistä.

Otsonista tulee laatia vuosittainen kertomus, jossa annetaan tiedot vähintään pitoisuuksista ja kuormituksesta, jotka kertomusvuonna ovat ylittäneet otsonin tavoitearvon, pitkän ajan tavoitteen otsonille taikka otsonin tiedotus- tai varoituskynnyksen sekä tarvittaessa lyhyt arvio ylitysten vaikutuksista.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot on saatettava yleisesti saataville tietoverkko- palvelujen, ilmalaatupuhelimen, lehtien, radion, television taikka näyttö- tai ilmoitustaulujen välityksellä. Vuosittain annettavat tiedot voidaan julkaista painettuina kertomuksina tai sähköisessä muodossa.

11 §

Väestölle tiedottaminen ja väestön varoittaminen

Jos otsonin tiedotus- tai varoituskynnys ylitetään tai sen ennustetaan ylittyvän, väestölle on tiedotettava otsonin aiheuttamasta vaaras-

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

ta tai väestöä on varoitettava siitä. Väestölle on annettava liitteessä 4 tarkoitetut tiedot radion, television tai lehtien välityksellä.

12 §

Tietojen toimittaminen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään

Mitä ilmanlaadusta annetun valtioneuvoston asetuksen 14 §:ssä säädetään tietojen toimittamisesta ympäristönsuojelun tietojärjestelmään, sovelletaan otsonia koskevien tietojen toimittamiseen.

13 §

Vertailumenetelmä

Otsonin määrittämisessä tulee käyttää vertailumenetelmää tai muuta menetelmää, joka antaa vastaavia tuloksia kuin vertailumenetelmä.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä syyskuuta 2003.

Hallitussihteeri Oili Rahnasto

MITTAUSALUEIDEN VALINTA JA MITTAUSASEMIEN SIOITTAMINEN

I Yleiset mittausalueen valintaa koskevat perusteet

Asematyyppi	Mittausten tavoitteet	Edustavuus (a)	Yleiset mittausalueen valintaa koskevat perusteet
Kaupunki	Terveyshaittojen ehkäiseminen: Arvioida kaupunkiväestön otsonille altistumista siellä, missä asukastiheys on suhteellisen korkea ja otsonipitoisuus edustaa väestön yleistä altistumista.	Muutama neliökilometri	Ei paikallisten päästölähteiden kuten liikenteen ja huoltoasemien vaikutusalueelle; paikoille, joissa ilmamassat ovat hyvin sekoittuneita; paikoille kuten kaupunkien asuma-alueet ja liikekeskukset, puistot (ei puiden läheisyyteen), isot kadut ja aukiot, joissa on vain vähän tai ei ollenkaan liikennettä, avoimet opetus-, liikunta- tai virkistyskäyttöön tarkoitettut alueet.
Esikaupunki	Terveyshaittojen ehkäiseminen ja kasvillisuuden suojeleminen: Arvioida väestön ja kasvillisuuden altistumista taajamien reuna-alueilla, joilla asukastiheys on kohtuullisen suuri ja otsonipitoisuudet ovat yleensä korkeampia kuin kaupunkikeskustoissa	Muutamia kymmeniä neliökilometrejä	Riittävän kauas enimmäispäästöjen alueesta ja päätuulensuunnan myötäisesti otsonin muodostumiselle otollisten olojen vallitessa; taajamien reuna-alueille, joilla väestö, herkäät viljelykasvit ja ekosysteemit altistuvat korkeille otsonipitoisuuksille ja -kuormille; tarvittaessa joitakin esikaupunkiasemia myös vastatuuleen enimmäispäästöjen alueesta otsonin alueellisten taustapitoisuuksien ja taustakuormituksen määrittämiseksi.
Maaseutu	Terveyshaittojen ehkäiseminen ja kasvillisuuden suojeleminen: Arvioida väestön, viljelykasvien ja luonnollisten ekosysteemien otsonille altistumista pienaluetasolla.	Pienaluetasot (muutamia satoja neliökilometrejä)	Pieniin asutuskeskuksiin tai alueille, joilla on luonnon ekosysteemejä, metsiä tai viljelykasveja; sijainnin tulee edustaa otsonipitoisuuksia tai kuormitusta, joihin eivät vaikuta paikalliset päästölähteet, kuten teollisuuslaitokset ja tiet; avoimille paikoille, mutta ei korkeiden vuorten tai mäkien huipulle.

Maaseututausta	Kasvillisuuden suojele ja terveyshaittojen ehkäiseminen: Arvioida viljelykasvien ja luonnollisten ekosysteemien sekä väestön altistumista otsonille alueellisella tasolla.	Alueelliset/kansalliset/kokomantereen kattavat tasot (1 000—10 000 km ²)	Esimerkiksi luonnon ekosysteemejä ja metsiä sisältävälle alueelle, jonka asukastiheys on pieni ja joka sijaitsee kaukana kaupunki- ja teollisuusalueilta sekä paikallisten päästöjen vaikutusalueesta; vältettävä paikkoja, joilla esiintyy paikallisia maanpintainversioita, samoin on vältettävä korkeita vuorenhuippuja; rannikkoalueita, joilla esiintyy paikallistuuia, joiden vuorokausivaihtelut ovat voimakkaita, ei suositella.
----------------	--	--	--

(a) Näytteenottoa paikkojen olisi mahdollisuuksien mukaan oltava edustavia myös samankaltaisten paikkojen osalta, jotka eivät ole niiden välittömässä läheisyydessä.

II Mittausasemien sijoittamista koskevat perusteet

Mittauslaitteen näytteenottimen (sondi) lähellä ei saisi olla ilmavirtaa rajoittavia esteitä, jotka vaikuttavat ilmavirran kulkuun näytteenotokohdan läheisyydessä (vapaa kulma vähintään 270 astetta); näytteenottimen on siten sijoitettava rakennuksiin, parvekkeisiin, puihin ja muihin esteisiin nähden etäisyydellä, joka on vähintään kaksi kertaa esteen korkeus.

Näytteenotokohdan olisi yleensä oltava vähintään 1,5 metrin (hengitystaso) ja enintään 4 metrin korkeudella maanpinnasta. Sijainti voi olla korkeampi kaupunkialueilla tietyissä olosuhteissa ja puustoisilla alueilla.

Näytteenotin olisi sijoitettava riittävän etäälle polttolaitoksista ja muista samantyyppisistä lähteistä ja vähintään 10 metrin päähän lähimmältä tieltä; välimatkaa on pidennettävä suhteessa liikenteen määrään kasvuun.

Näytteenotossa poistoaukko olisi sijoitettava siten, että poistoilma ei kierrä näytteenottoimeen.

Huomioon otettavat muut tekijät:

- mahdolliset häiriölähteet,
- toimintavarmuuteen vaikuttavat tekijät,
- kulkuyhteydet,
- sähkön ja tietoliikennyhteyksien saatavuus,
- paikan näkyvyys ja aseman sopeutuminen ympäristöönsä,
- väestön ja mittaajien turvallisuus,
- mittauksen keskittäminen (monikomponenttiasemien perustaminen) sekä
- suunnittelun muut vaatimukset.

III Näytteenottoaikan kuvaus ja tarkastaminen

Näytteenottoaikan valintamenettely on kuvattava asianmukaisesti kirjallisesti sekä ympäristöstä otettujen valokuvien ja karttojen avulla. Näytteenottoajat tulee tarkastaa säännöllisin väliajoin toistaen kuvaamisessa käytettyjä menettelyjä, jotta voidaan varmistaa, että ne täyttävät edelleen valintaperusteet.

Tämä edellyttää seuranta-aineiston perusteellista läpikäymistä ja tulkintaa siten, että otetaan huomioon ne meteorologiset ja valokemialliset prosessit, jotka vaikuttavat kullakin paikalla mitattuihin otsonipitoisuuksiin.

SEURANTAMENETELMIEN LAATUTAVOITTEET, TULOSTEN KÄSITTELY JA KERÄÄMINEN

I Laatutavoitteet ja tulosten käsittely

Seurantamenetelmiä koskevat laatutavoitteet, joihin kuuluvat menetelmien sallittu epävarmuus, mittausten ajallinen kattavuus ja mittausaineiston vähimmäismäärä, ovat seuraavat:

	Otsoni, typpioksidi ja typpidioksidi
<p>Jatkuvat kiinteät mittaukset</p> <ul style="list-style-type: none"> - yksittäisten mittausten sallittu epävarmuus - ajallinen kattavuus - aineiston vähimmäismäärä 	<ul style="list-style-type: none"> 15 % 100 % 90 % kesällä 75 % talvella
<p>Suuntaa-antavat mittaukset</p> <ul style="list-style-type: none"> - yksittäisten mittausten sallittu epävarmuus - ajallinen kattavuus - aineiston vähimmäismäärä 	<ul style="list-style-type: none"> 30 % yli 10 % kesällä 90 %
<p>Mallintaminen</p> <ul style="list-style-type: none"> - sallittu epävarmuus: tuntikeskiarvoilla (päivällä) kahdeksan tunnin arvoilla 	<ul style="list-style-type: none"> 50 % 50 %
<p>Muu arviointi</p> <ul style="list-style-type: none"> - sallittu epävarmuus 	<ul style="list-style-type: none"> 75 %

Mittausten epävarmuus (95 prosentin luottamusvälillä) arvioidaan ISO:n julkaisun Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement (1993) tai julkaisun ISO 5725-1 Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results (1994) tai vastaavan julkaisun menettelytapojen mukaisesti. Epävarmuutta koskevat taulukon

prosenttiarvot on annettu yksittäisille mittauksille laskettuina keskiarvoina tavoitearvojen ja pitkän ajan tavoitteiden laskenta-ajanjaksolle ja 95 prosentin luottamusvälille. Jatkuvien mittausten epävarmuutta olisi sovellettava kyseisen tunnusluvun pitoisuusalueella.

Mallintamisen ja muun arvioinnin epävarmuus määritellään enimmäispoikkeamana mitatuista ja lasketuista pitoisuustasoista asianomaisen tunnusluvun laskentajaksolla ottamatta huomioon tapahtumien ajoitusta.

"Ajallinen kattavuus" tarkoittaa epäpuhtauden mittaamiseen käytetyn ajan suhdetta tunnusluvun määrittelyaikaan.

"Mittaustulosten määrä" tarkoittaa laitteen tuottamien hyväksytyjen tulosten kattaman ajan suhdetta tilastollisen tunnusluvun tai aikakeskiarvon laskenta-aikaan.

Mitattavan aineiston vähimmäismäärää ja mittausten ajallista kattavuutta koskevat vaatimukset eivät sisällä tietohukkaa, joka aiheutuu laitteiden vaatimasta säännöllisestä kalibroinnista tai normaalista kunnossapidosta.

II Tulosten kerääminen käytettäessä muita kuin mittauksiin perustuvia arviointimenetelmiä

Alueilta, joilla mittaustietoja täydennetään muista lähteistä saaduilla tiedoilla, tulee kerätä seuraavat tiedot:

- yleiskuvaus seurannan järjestämisestä,
- tiedot käytetyistä menetelmistä ja viittaukset tarkempiin menetelmäkuvauksiin,
- muut käytetyt tiedonlähteet,
- tulokset ja niiden arvioidut epävarmuudet,
- kuvaus ja arvio niiden alueiden laajuudesta (km² tai km), joilla pitoisuudet tai kuormitus ylittävät pitkän ajan tavoitteet tai tavoitearvot,
- tiedot väestöstä, joka altistuu terveyshaittojen ehkäisemiseksi annettujen pitkän ajan tavoitteiden tai tavoitearvojen ylityksille,
- kartta, josta ilmenee pitoisuuksien jakautuminen kyseisellä alueella.

OTSONIA MUODOSTAVIEN YHDISTEIDEN MITTAUKSET

Tavoitteet

Mittausten tärkeimmät tavoitteet ovat otsonia muodostavien yhdisteiden kehityssuunnan analysointi, päästöjen vähentämisstrategioiden tehokkuuden tarkistaminen, päästökartoitusten yhtenäisyyden tarkistaminen ja epäpuhtauspäästöjen paikantaminen niiden lähteisiin.

Lisätavoitteena on tukea otsonin muodostumisen ja otsonia muodostavien yhdisteiden leviämisen ymmärtämistä sekä valokemiallisten mallien soveltamista.

Aineet

Otsonia muodostavien yhdisteiden mittauksiin on sisällytettävä ainakin typen oksidit ja kyseeseen tulevat haihtuvat orgaaniset yhdisteet (VOC). Ohessa luettelo haihtuvista orgaanisista yhdisteistä, joiden mittaamista suositellaan:

	1-buteeni	Isopreeni	Etyylibentseeni
Etaani	trans-2-buteeni	n-heksaani	m+p-ksyleeni
Etyleeni	cis-2-buteeni	i-heksaani	o-ksyleeni
Asetyleeni	1,3-butadieeni	n-heptaani	1,2,4-trimetyylibentseeni
Propaani	n-pentaani	n-oktaani	1,2,3-trimetyylibentseeni
Propeeni	i-pentaani	i-oktaani	1,3,5-trimetyylibentseeni
n-butaani	1-penteeni	Bentseeni	Formaldehydi
i-butaani	2-penteeni	Toluenei	Muiden hiilivetyjen kuin metaanin kokonaismäärä

Vertailumenetelmät

Typen oksideihin sovelletaan ilmanlaadusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa määriteltyä vertailumenetelmää. Haihtuville orgaanisille yhdisteille ei ole määritelty vertailumenetelmää.

Sijainti

Mittauksia olisi tehtävä erityisesti kaupunki- ja esikaupunkialueilla sellaisilla mittauspaikoilla, jotka täyttävät ilmanlaadusta annetun valtioneuvoston asetuksen vaatimukset ja joiden katsotaan olevan edellä mainittujen seurantatavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaisia.

**VAROITUS- JA TIEDOTUSKYNNYSTEN YLITTYESSÄ VÄESTÖLLE
ANNETTAVAT TIEDOT**

Väestölle 11 §:n mukaisesti annettaviin tietoihin on sisällytettävä vähintään:

1) Tiedot havaitusta ylityksestä:

- paikka tai alue, jossa ylittyminen on tapahtunut;
- tieto siitä, onko kysymyksessä tiedotus- vai varoituskynnyksen ylittyminen;
- ylittymisen alkamisaika ja kesto;
- suurin otsonin tuntikeskiarvo ja suurin kahdeksan tunnin keskiarvo.

2) Ennuste seuraavaksi iltapäiväksi tai yhdeksi tai useammaksi vuorokaudeksi:

- alue, jota tiedotus- tai varoituskynnyksen odotettavissa oleva ylittyminen koskee;
- odotettavissa olevat muutokset pitoisuudessa (paraneminen, vakiintuminen tai huononeminen).

3) Tiedot asianomaisista väestöryhmistä ja mahdollisista terveysvaikutuksista sekä suositeltavista varotoimista:

- tiedot väestöryhmistä, jotka voivat saada ylityksistä terveyshaittoja;
- todennäköisten oireiden kuvaus;
- suositukset kyseisiä väestöryhmiä koskeviksi varotoimiksi;
- tiedot lisätietojen antajista.

4) Tiedot ennalta ehkäisevistä toimista pitoisuuden tai sille altistumisen vähentämiseksi:
toiminnot ja toimialat, joilla otsonin muodostumiseen vaikuttavia päästöjä syntyy eniten sekä toimintasuosituksia näille päästöjen vähentämiseksi.

OTSONIN VERTAILUMENETELMÄ

Vertailumenetelmä on standardisoitavana Euroopan standardisoimiskomiteassa (CEN).

Siihen asti, kunnes uusi vertailumenetelmä valmistuu, otsonin analysoinnin vertailumenetelmänä on ISO FDIS 13964 (Ambient air - Determination of ozone in ambient air - Ultraviolet photometric method) ja mittauslaitteiden kalibroinnin vertailumenetelmänä ISO FDIS 13964, VDI 2468, B1.6 (Reference ultraviolet photometer).

N:o 784

Valtioneuvoston asetus
ilmanlaadusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *kumotaan* ilmanlaadusta 9 päivänä elokuuta 2001 annetun valtioneuvoston asetuksen (711/2001) 2 §:n 5 kohta, 6 § ja liitteen 7 kohta 7 sekä *muutetaan* 11 §:n 2 momentti, 14 § ja liite 5 seuraavasti:

11 §

Väestölle tiedottaminen ja väestön varoittaminen

— — — — —
Jos edellä 5 §:ssä tarkoitettu varoituskynnys ylitetään, väestölle on tiedotettava ilman epäpuhtauksien aiheuttamasta vaarasta. Edellä 1 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi väestölle on annettava liitteessä 5 tarkoitettut tiedot radion, television tai lehtien välityksellä.

14 §

Tietojen toimittaminen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään

Kunnan on toimitettava tiedot 3—5 §:ssä

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

säädettyjen epäpuhtauksien mittauserkkoista, mittauserkkojen mittausten tarkoitukselta, mitatuista pitoisuuksista, raja-arvojen ja varoituskynnysten ylityksistä sekä raja-arvojen ylittymisen syistä ja muista tarpeellisista seikoista merkittäviksi ympäristönsuojelun tietojärjestelmän ilmanlaatuosaan viimeistään vertailujaksoa seuraavan vuoden huhtikuun 15 päivänä.

Kunnan on toimitettava alustavat tiedot 5 §:ssä säädettyjen varoituskynnysten ylityksistä, mitatuista pitoisuuksista ja ylitysten kestosta merkittäviksi ympäristönsuojelun tietojärjestelmän ilmanlaatuosaan kuukauden kuluessa ylityksistä.

— — — — —
Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä syyskuuta 2003.

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Hallitussihteeri Oili Rahnasto

VAROITUSKYNNYKSEN YLITTYESSÄ VÄESTÖLLE ANNETTAVAT TIEDOT

Väestölle 11 §:n mukaisesti annettaviin tietoihin on sisällytettävä vähintään:

- varoituskynnyksen ylittymispäivä ja kellonaika,
- mittauspaikka tai alue, jolla ylittyminen on tapahtunut,
- syyt ylityksiin, jos ne ovat tiedossa,
- ennusteet:
 - maantieteellinen alue, jota ylittyminen koskee,
 - muutokset pitoisuuksissa (paraneminen, vakiintuminen tai huononeminen),
 - ennakoitujen muutosten syyt,
 - ylityksen ennakoitu kesto,
- tiedot herkistä väestöryhmistä, jotka voivat saada ylityksistä terveyshaittoja,
- asianmukaista tietoa terveysvaikutuksista sekä
- herkille väestöryhmille suositeltavat varotoimenpiteet

N:o 785

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2003 kasvihuonetuen lopullisen tuen maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa vuoden 2003 kasvihuonetuen lopullisen tuen maksatuksesta.....	58/03	1.9.2003	8.9.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 1 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja *Lea Anttalainen*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 782—785, 2 arkkia